

Äntligen rast — vandring i fjällen. Foto: Peter Lindberg

Sett i markerna

Som vanligt ansvarar rapportörerna själva för bidragens riktighet

FORSÄRLA I HÄRNOSAND

Den 3 och 4 april 1965 observerade vi en försärla i Gådeän c. 3 km sydväst om Härnösand. Fågeln uppehöll sig på stranden där den gick omkring i det grunda vattnet och sökte föda eller också satt den på stenarna ute i än. Gådeän omges av lövvegetation.

Fågeln kunde studeras på 10–15 meters håll under två dagar och vi iakttog följande kännecken: översidan var blågrå och undersidan och bröstet gula. Ovanför näget fanns ett vitt streck och den vita hakan tyder på att det skulle röra sig om en hona eller möjligen en fågel i vinterdräkt. Övergumpen var gulgrön och de undre stjärttäckarna hade en skarp lysande, gul färg.

Börje Sjölander, Olle Edholm, Birger Hörfeldt,
SFU Härnösand

ROVFÅGLARNA BLIR ALLT SÄLSSYNTARE

Jag måste tala om hur illa det är ställt med rovfåglarna här upp i norr.

På några år har duvhökken, sparrowhöken och tornfalken minskat så det är sällan man ser dem nu. Stora arealer gammal skog, där duvhökken hittat tillhåll, kallhuggs varje år.

Av ett 30-tal rovfågelbon jag gitt igenom i sommar har endast tre varit besatta; en ryssvärk, en bivråk och en lisigjuse.

Under sommaren hittade jag en död hona av blå kärnehöjd och ett par tornfalkar, som hade bo i en iblandig asp, fick aldrig ut några ungar.

Jag går mycket ute i markerna och ser med vedom på den stora minskningen av rovfåglar, som sker varje år.

Börje Johansson, Markusvinna, Teurajärvi

87819

IRAN-FÄGERSTA-MARKERNA

Vid vår klubblöka "Kräkalötter" uppehöll sig en hane av vitryggig hackspett från nov. 1964 till slutet av mars 1965. Omkring den 15 nov. i år dök åter en vitryggig hackspett upp. Nu var det dock en hona. För se hur länge detta ex. stannar!

Under vinterterminerna sågs även tallbitrar och en kungsöns. I övrigt har noterats bl.a. följande tiggare:

Mare: 3 snisparvar och 2 blå kärnehökar.

Aroa: rika, ortolanspärvar, pidgimstallk, stentalk, brunänder, sura flockar med sjöorre samt 2 par smalommar.

Mar: rödröstrupig piplärka, skedländer, busshaner, rödbena, svartsnappor, kärnsnappa, häckande mindre strandpipare, strandskata och silttrut. 1 Kolibicksångare uppehöll sig vid några tillfällen en kungsöns. Ett invärkpar häckade. De fick senare 2 ungar.

Juni: ett par tuckduvor sågs länge på samma plats varför det är möjligt att de häckade.

Juli: den 19:e iakttoptes en mellanspett. Observationen gjordes vid ett skogstorp omgivets av granskog. Förväxling med t.ex. ung storre hackspett föreligger inte eftersom de sakra känneställen, enskikts teckning och färgen på undersidan.

Aug/Sept:

svartsnappa, glutsnappa, rödbenz och en smalnäbbad summsnappa sågs under höstflyttningen. De första gräslärorna visade sig.

September: i mitten av månaden iakttoptes ung, i snäckkor i en mindre gräskärflock.

En excursjon till Öland under Kristi Himmelfärdsgården gav bl.a. rosenfink vid Knisa mosse, liten flugsnappare vid Revsudden samt i Ottensbylund sommargylling förutom de två nämnda arterna.

Fagagna SFU genom Per Leif Leijdekin.

HOFORS-OBSAR

Mig veterligen är Hofors-trakten fullständigt okänd ur ornitologisk synpunkt. Däremot inte alls intressant, vilket jag hoppas framgår av nedanstående. Observationerna härör sig från första halvåret.

Den 21/2 såg Björn Andersson och jag en juvungskön vid Korså soptopp ca. 2 mil norr om Hofors. Ornen gjorde bara en sväng fööri.

Vid Särstorpssjön, 4,5 mil öster om Hofors, iakttog vi den 14:e en svartkråka (*Corvus corone corone*). Den höll till i en flock gräkräkor och kajor. Med dessa som jämförelseobjekt var det lätt att artbestämma svartkråkan. Fyndet är det första för Gästrikland.

Den 20/5 såg en ortolansparvhane vid Särstorpssjön. Detta var första obens på tre år.

Liksom 1964 har gulsängaren förekommit i överraskande stort antal. I år har ett par konstaterats häcka.

Rosentrinen har en säker lokal i Hofors. I år har ett tiotal hanar hörs sjunga. Två par häckade med säkerhet, möjligen ytterligare två eller tre.

Lennart Risborg, Hofors

RINGTRAST I SKANE

På midsommaren den 12/6 1965 gick jag ut med kikaren på magen. Solen sken och jag väntade mig att få se några fåglar innan skolan började för dagen. Från mitt favoritillhåll, ett stenröse bevid en potatiskällare, upptäckte jag med kikaren hjälpliga fåglar; en nötskraka, två koltrastar, en taltrast och två rödvingetrastar. Jag svepte med blicken upp mot potatiskällaren och se, där på en sten satt en ringtrast. Det var första gången jag såg en sådan fågel i vilt tillstånd.

ÅB Roslund, Persborg SFU

SENHOSTPYND

Den 9 november i år observerade vi en dvärgbeckasin vid Skansundet på Mörkö, c. 3 mil söder om Stockholm.

Iger och Hans-Georg Wallein, Stockholm

SÄLSSYNT DÄGGDJUR I VARBERG

Under fladdermusjakt i Varbergs fästnings underjordiska gallerier den 9 mars 1965 påträffades 2 ex. av barbastellen (*Batrachoseps barbastellus*). Efter artbestämningen placerades det ena exemplaret på en vind, medan det andra, en hane, utdörades med mjölmakar m.m., demonterades på ett föredrag och fick sedan röra sig fritt i lägenheten. Efter tre veckor dog den, trots riktig tillgång på mat. Enligt uppgift från fladdermusspecialist från Uppsala universitet är detta fyndet i Halland av denna sällsynta art.

Gunnar Gustavsson, Varbergs SFU

HÄRFAGEL IAKTTAGEN I SÖDERTÖRN

Vid Ågesta gård påträffades den 12 sept. 1965 under en excursjon med 12 Södertörns-SFU:are en härfagel (*Upupa epops*). Den iakttoqs under 1 timmes tid och bestämdes till en ungfägel. Den hade ej helt utvuxna hjässfjädrar (när de var resta syntes det att de var mycket korta) och betydligt kortare näbb än en gammal fågel. I flykten sågs kraftigt svärbandade svart/vita vingar och svart stärt med vit rand. Flykten var nägonting mellan hackspett (mycket lågljukt) och nötkräka. Av övriga fåglar iakttoptes bl.a. blåhakar och rödstrupig piplärka.

Södertörnsklubben